

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ปีที่ 17 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2569

**ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ
ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร**

**The Impact of School Administrators' Digital Leadership
on the Implementation of the Student Care and
Support System in Schools under the Sakon Nakhon
Secondary Educational Service Area Office**

ไพฑูรย์ โคตรชมภู^{1*} วันเพ็ญ นันทะศรี² และ ทรัพย์หิรัญ จันทักษ์³

Phaitoon Kotchomphu, Wanphen Nantasee and Suphirun Jantarak

Received: Apr 12, 2026

Revised: Jun 18, 2026

Accepted: Jun 23, 2026

¹ สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร (Department of Education Administration and Development, SakonNakhon Rajabhat University),

E-mail: phaitoon.kh67@snru.ac.th

² สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร (Department of Education Program, Department of Education Administration and Development, SakonNakhon Rajabhat University.), E-mail: wanphen48@gmail.com

³ สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร (Department of Education Program, Department of Education Administration and Development, SakonNakhon Rajabhat University), E-mail: suphirun@snru.ac.th

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษา 2) ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา 3) ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งสถานศึกษาออกเป็นชั้น (Strata) จากนั้นจึงสุ่มผู้ให้ข้อมูลในแต่ละสถานศึกษาตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ รวมทั้งสิ้น 328 คน เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) โดยชั้นที่ 1 สุ่มโรงเรียนจากแต่ละชั้น และชั้นที่ 2 สุ่มหรือเลือกบุคลากรในโรงเรียนนั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และได้ใช้สถิติเหล่านี้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ ผลจากการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและในแต่ละด้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี สัมพันธ์กันในทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสหสัมพันธ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .662 - 760

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล การเรียนรู้ดิจิทัล

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

Abstract

This research article aimed to examine: 1) the level of digital leadership among school administrators, 2) the level of

implementation of student care and support systems in schools, and 3) the relationship between the digital leadership of school administrators and the implementation of student care and support systems. The sample was selected using stratified random sampling, in which schools were divided into strata according to four size categories: small, medium, large, and extra-large. Informants within each school were then randomly selected according to predetermined proportions, yielding a total of 328 participants. This constituted multi-stage sampling, whereby Stage 1 involved randomly selecting schools from each stratum, and Stage 2 involved randomly selecting or designating personnel within those schools. The research instrument was a five-point rating scale questionnaire with a reliability coefficient of 0.87. The following statistics were employed for data analysis: frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's product-moment correlation coefficient, and standard multiple regression analysis. The research findings were as follows: 1) the overall level of digital leadership among school administrators, as well as each individual dimension, was rated at a high level; 2) the level of implementation of the student care and support system across all dimensions was rated at the highest level; and 3) the relationship between the digital leadership of school administrators and the implementation of the student care and support system was positive and high in magnitude, statistically significant at the .01 level, with correlation coefficients ranging from .662 to .760.

Keywords: Digital leadership, Digital Communication, Digital Learning, implementation of the student care and support system

1. บทนำ

โลกยุคดิจิทัลได้เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการศึกษาของเยาวชนอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านบวกของความเจริญก้าวหน้าและด้านลบที่เกิดจากภัยคุกคามทางออนไลน์ รายงานภาวะสังคมไทยไตรมาสสอง ปี 2565 ของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (NESDC, 2022) ได้ชี้ให้เห็นปัญหาสำคัญของเด็กและเยาวชนในยุคดิจิทัลที่ต้องเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด ได้แก่ การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางออนไลน์ การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ภาวะซึมเศร้า ที่นำไปสู่การฆ่าตัวตาย และภัยคุกคามออนไลน์อื่น ๆ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้กำหนดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (2) การคัดกรองนักเรียน (3) การส่งเสริมนักเรียน (4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ (5) การส่งต่อ (Office of the Basic Education Commission, 2016) ในทางปฏิบัติพบว่า การดำเนินงานระบบดังกล่าวยังประสบปัญหาสำคัญหลายประการ ได้แก่ การรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลนักเรียนที่ยังอาศัยเอกสารกระดาษเป็นหลักทำให้เข้าถึงข้อมูลได้ล่าช้า การคัดกรองนักเรียนกลุ่มเสี่ยงที่ขาดความมั่นใจเนื่องจากข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน การประสานงานระหว่างครูที่ปรึกษา ผู้บริหาร และหน่วยงานภายนอกที่ยังขาดช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนการติดตามช่วยเหลือนักเรียนที่ขาดความต่อเนื่องและเป็นระบบ โดยเฉพาะในบริบทสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนครที่มีนักเรียนหลากหลายกลุ่มทั้งปัญหาการเรียน พฤติกรรม และสังคม ซึ่งล้วนต้องการการดูแลที่รวดเร็วและตรงจุด

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าว เนื่องจากผู้บริหารที่มีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัลสามารถขับเคลื่อนการนำเทคโนโลยีมาพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น การนำระบบฐานข้อมูลนักเรียนดิจิทัลมาใช้ในการรู้จักและคัดกรองนักเรียนได้อย่างแม่นยำและรวดเร็ว การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อการสื่อสารและประสานงานระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองในการส่งเสริมและป้องกันปัญหา รวมถึงการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการศึกษาของจิตติมา วรรณศรี (Wannasri, 2021) ที่พบว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างนวัตกรรม เพิ่มความคล่องตัวในการทำงาน และการแก้ปัญหาที่มีประสิทธิภาพ ขณะที่สุกัญญา แซ่มช้อย (Chaemchoy, 2018) ได้อธิบายว่าภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารหมายถึงความเชี่ยวชาญในการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการ มีวิสัยทัศน์ในการขับเคลื่อนให้คณะครูบูรณาการเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และส่งเสริมความรอบรู้ด้านสื่อและจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีงานวิจัยเกี่ยวกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลอยู่แยกกันหลายเรื่อง แต่ยังขาดการศึกษาเชิงประจักษ์ที่ชัดเจนว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอนอย่างไร โดยเฉพาะในบริบทสถานศึกษามัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ซึ่งเป็นพื้นที่ที่กำลังเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัล ขณะเดียวกันก็ต้องเผชิญกับความหลากหลายของปัญหานักเรียนที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น จากประสบการณ์ในพื้นที่พบว่าผู้บริหารส่วนหนึ่งยังขาดความมั่นใจในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยยกระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ ช่องว่างดังกล่าวจึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาในครั้งนี้

การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบเชิงปริมาณ ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาตนเองให้เป็นผู้นำดิจิทัลที่สามารถยกระดับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในการกำหนดนโยบายพัฒนาผู้บริหาร และต่อ สพฐ. ในการปรับปรุงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้สอดคล้องกับยุคดิจิทัล

2. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
- 2) เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบจากแนวคิดทฤษฎีของนักวิจัยและนักการศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร

องค์ประกอบ	Kanchanathanachai (2563)	สการรัตน์ เมืองจันทร์ (2567)	มอห์หมัดซอห์น ลือปานะลิ่ง (2565)	ณัฏฐา ทิศากา (2565)	อิพัชร นิธิกิตติ์เสกขม (2565)	เมธิดา วงศ์ทองเขื่อน (2565)	พรวิภา เขยกลิ่น (2566)	สนิศา ศรีสมการ และ โสภณ เพ็ชรพรวง (2566)	ชยานิต ไซเชิตพิมานเวช (2566)	ลัทธวรรณ วงษ์ไทย (2566)	นราภรณ์ คำแพงพล (2567)	สภาพร ศรีพรหม และ (2567)	Aktas & Karaca (2022)	Danyane Xu & Suwat Julsuwan	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่จะศึกษา
มีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	14	100	✓
สร้างวัฒนธรรมดิจิทัล		✓	✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓		10	71	✓
สื่อสารดิจิทัล	✓		✓		✓			✓	✓	✓					7	50	✓
เรียนรู้ดิจิทัล	✓		✓		✓				✓		✓	✓			6	43	✓

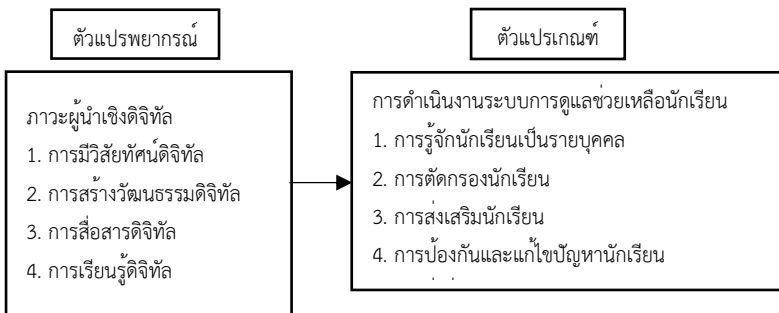
จากตารางที่ 1 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยใช้เกณฑ์ที่มีความถี่ร้อยละ 40 ขึ้นไป (ความถี่ตั้งแต่ 6 ขึ้นไป) พบว่า มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 100 องค์ประกอบที่ 2 การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 71 องค์ประกอบที่ 3 การสื่อสารดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 50 องค์ประกอบที่ 4 การเรียนรู้ดิจิทัล คิดเป็นร้อยละ 43

ตารางที่ 2 การสังเคราะห์องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

องค์ประกอบระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	สพฐ. 2559	นิยามกรณ เล่าเจตกิจ 2560	อัจฉรา สอนโว 2560	จันทร์ฉาย ไชยรัตน์ 2561	สวค. 2552	รวม	ร้อยละ	องค์ประกอบที่จะศึกษา
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	✓	✓	✓	✓	✓	5	100	✓
2. การคัดกรองนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5	100	✓
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5	100	✓
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5	100	✓
5. การส่งต่อนักเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	5	100	✓
รวม	5	5	5	5	5	25	100	

จากตารางที่ 2 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เกณฑ์ที่มีความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไป พบว่ามี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล องค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน องค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน องค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน องค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อนักเรียน จากข้อมูลผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบเรียบร้อยแล้ว จึงได้สรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังภาพ

4. วิธีการศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร จำนวน 328 คน กำหนดขนาดและกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, as cited in Srisaard, 2017) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยทำการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขนาดโรงเรียน แล้วจึงทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในแต่ละชั้นภูมิ และสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อแจกแบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ สร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดำเนินการโดยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบในการร่างข้อคำถาม จากนั้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและปรับปรุง แล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่าค่า IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.60–1.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 0.50 ทุกข้อ จากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน จาก 10 สถานศึกษา วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อได้ 0.341–0.810 และค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 0.985 โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990) โดยได้รวบรวมข้อมูลคืนมาทั้งหมด 100 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องก่อนนำไปวิเคราะห์ทางสถิติ การวิเคราะห์ข้อมูล แบบสอบถาม ตอนที่ 1 โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความถี่และหาค่าร้อยละ วิเคราะห์แบบสอบถาม ตอนที่ 2-3 โดยใช้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนโดยมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ บุญชม ศรีสะอาด (Srisaard, 2017) และศึกษาความสัมพันธ์ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์

สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และศึกษาอำนาจพยากรณ์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

5. ผลการวิจัย

ผลการศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นำเสนอเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา	ค่าสถิติ (n=328)		การแปล ความหมาย
	$\bar{x}$	S.D.	
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.44	0.49	มาก
2. การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล	4.46	0.50	มาก
3. การสื่อสารดิจิทัล	4.46	0.48	มาก
4. การเรียนรู้ดิจิทัล	4.50	0.63	มาก
เฉลี่ยรวม	4.47	0.44	มาก

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือ การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล และ การสื่อสารดิจิทัล มีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.46 (S.D. = 0.50 และ 0.48 ตามลำดับ) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.49)

เมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้านที่สำคัญ พบประเด็นที่น่าสนใจดังนี้ ด้านการเรียนรู้ดิจิทัลซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับการพัฒนาตนเองด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารยังต้องการการพัฒนาในด้านการกำหนดทิศทางและเป้าหมายด้านดิจิทัลของสถานศึกษาในระยะยาวอย่างเป็นรูปธรรม

5.2 ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ภาพรวม

ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา	ค่าสถิติ (n=328)		การแปล ความหมาย
	$\bar{x}$	S.D.	
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.53	0.49	มากที่สุด
2. การคัดกรองนักเรียน	4.55	0.45	มากที่สุด
3. การส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.53	0.48	มากที่สุด
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา	4.53	0.47	มากที่สุด
5. การส่งต่อนักเรียน	4.51	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.53	0.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\bar{x} = 4.55$, S.D. = 0.45) รองลงมาคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้าน

การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ย เท่ากันที่ 4.53 (S.D. = 0.49, 0.48 และ 0.47 ตามลำดับ) และด้านที่มีค่าเฉลี่ย ต่ำสุด คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ($\bar{x}$ = 4.51, S.D. = 0.48) แม้จะยังคงอยู่ในระดับ มากที่สุดเช่นกัน

เมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้านที่สำคัญ พบประเด็นที่น่าสนใจดังนี้ ด้านการคัดกรองนักเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด สะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษามี กระบวนการระบุและจำแนกนักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มที่มีปัญหาได้ อย่างเป็นระบบ ในขณะที่ด้านการส่งต่อนักเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ชี้ให้เห็นว่าการ ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกหรือผู้เชี่ยวชาญในการส่งต่อนักเรียนเพื่อรับการ ช่วยเหลือเฉพาะทางยังเป็นประเด็นที่สถานศึกษาควรให้ความสำคัญและพัฒนา ต่อไป

5.3 ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงจิตวิสัยของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงจิตวิสัยของผู้บริหาร สถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังแสดงในตาราง ที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตัวแปร	X	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	Y	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅
X	1										
X ₁	.900**	1									
X ₂	.912**	.770**	1								
X ₃	.940**	.792**	.804**	1							
X ₄	.906**	.725**	.756**	.846**	1						
Y	.780**	.662**	.700**	.760**	.734**	1					
Y ₁	.741**	.634**	.667**	.735**	.676**	.906**	1				
Y ₂	.710**	.610**	.637**	.692**	.660**	.908**	.796**	1			
Y ₃	.725**	.600**	.645**	.707**	.706**	.929**	.806**	.786**	1		
Y ₄	.689**	.579**	.608**	.673**	.662**	.929**	.774**	.821**	.856**	1	
Y ₅	.701**	.604**	.640**	.669**	.651**	.900**	.761**	.756**	.796**	.801**	1

จากตารางที่ 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวม ($r_{xy}=0.780$) สัมพันธ์กันในทางบวกระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษารายด้านกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน โดยเรียงลำดับด้านที่มีความสัมพันธ์มากที่สุด คือ การสื่อสารดิจิทัล (X_3) ($r_{x_3y} = .760$) การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล (X_4) ($r_{x_4y} = .734$) การเรียนรู้ดิจิทัล (X_2) ($r_{x_2y} = .700$) และการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) ($r_{x_1y} = .662$) ตามลำดับ

6. อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าอยู่ในระดับสูงมาก ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากบริบทของนโยบายการศึกษาระดับชาติที่ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

โดยเฉพาะนโยบายและแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะดิจิทัลของผู้บริหารและครู ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาในพื้นที่ที่ศึกษาได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลผ่านการอบรม การประชุมเชิงปฏิบัติการ และโครงการพัฒนาวิชาชีพที่หน่วยงานต้นสังกัดจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้บริบทหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ได้เร่งให้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องปรับตัวและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเร่งด่วน ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ การสื่อสารกับผู้ปกครองผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล และการบริหารข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา ประสบการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ผู้บริหารมีความคุ้นเคยและความมั่นใจในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมากยิ่งขึ้นผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยของ ชูติรัตน์ กาญจนธนชัย (Kanchanathanachai, 2020) ที่ระบุว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการบริหารจัดการองค์กรในยุคดิจิทัล โดยผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ ความรู้ และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มูฮำหมัดรุสแลน ลือบาคะลูติง และนิรันดร์ จุลทรัพย์ (Luebakalooting & Chulasap, 2022) ที่พบว่าภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาวิเคราะห์ได้รวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้บริหารได้นำ เทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและพัฒนาสถานศึกษาได้เป็นอย่างดี และมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราภรณ์ คำแหงพล (Khamhaengphon, 2024) ที่ศึกษาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบันมีความพร้อมด้านภาวะผู้นำเชิงดิจิทัล และสามารถนำเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรทางการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและความยั่งยืน ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จากข้อมูลพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งอาจจะมาจากการที่ผู้บริหารเก่งมีความรู้ ความสามารถ และทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม

สอดคล้องกับแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในบริบทของการบริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล ดังนั้น จึงทำให้ ภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมากและทุกด้าน

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร พบว่า อยู่ในระดับสูงสุดทั้งในภาพรวมและเมื่อพิจารณาเป็นรายมิติ ผลที่ได้รับนี้บ่งชี้ว่า สถานศึกษาในพื้นที่มีการบริหารจัดการระบบดูแลผู้เรียนอย่างเป็นระบบ มีความต่อเนื่อง และครอบคลุมกระบวนการหลักทั้ง 5 ขั้นตอนของการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ปรึกษาให้ความสำคัญกับระบบ ดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในฐานะเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน ครอบคลุมทั้งมิติทางกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา นอกจากนี้ การ บูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบดิจิทัลในการติดตาม เผื่อระวัง และ ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนอย่างใกล้ชิดและทันต่อสถานการณ์ ยังส่งผลให้ การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่าง เหมาะสม ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2016) ที่กำหนดให้ระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาผู้เรียน อย่างรอบด้าน โดยเน้นการทำงานแบบมีส่วนร่วมและบูรณาการระหว่างผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และเครือข่ายหน่วยงานสนับสนุน เพื่อให้ ความช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง ยิ่งไปกว่านั้น ยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของนักวิชาการหลายท่านที่ยืนยันว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ ผู้เรียนที่มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรม จะส่งผลให้การดูแล การแก้ไข และ การส่งเสริมผู้เรียนเกิดประสิทธิผลสูง และช่วยบรรเทาปัญหาด้านพฤติกรรม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และปัญหาทางสังคมของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนในสังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนครอยู่ในระดับสูงสุดอย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนถึงความเข้มแข็งของระบบและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้ ผลการวิจัยครั้งนี้มีทิศทางที่แตกต่างจากการศึกษาของพรวิมล กลิ่นศรีสุข (Klinsrisuk, 2021) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งพบว่าสภาพปัจจุบันของการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากเท่านั้น ความแตกต่างดังกล่าวอาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ อาทิ ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล สภาพแวดล้อมของพื้นที่ และบริบททางสังคมที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังแตกต่างจากงานวิจัยของ นิษฐา กลิ่นเอี่ยม (Klin-i-am, 2018) ที่ศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนวัดป่าจั่ว สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี ซึ่งพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ความแตกต่างนี้อาจเกิดจากบริบทสภาพแวดล้อมและวิธีการเก็บข้อมูลที่ไม่เหมือนกัน

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แสดงให้เห็นว่า คุณลักษณะของผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารมีความเชื่อมโยงเชิงบวกกับประสิทธิผลของระบบดูแลนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสกลนคร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .780 เมื่อพิจารณาเป็นรายมิติพบว่า ทั้ง 4 มิติของภาวะผู้นำดิจิทัลล้วนมีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานระบบดูแลนักเรียนในระดับนัยสำคัญ .01 ทุกมิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ ผลการศึกษาดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การสื่อสารถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนระบบดูแลนักเรียน เนื่องจากการประสานงานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือตัวนักเรียน คณะครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานสนับสนุนภายนอก การใช้ช่องทางสื่อสารดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้การประสานงานมีความรวดเร็ว ถูกต้องแม่นยำ และมีความต่อเนื่อง รวมทั้งสามารถติดตามความก้าวหน้า รายงานผล และแจ้งเตือนได้อย่างทันท่วงที นอกจากนี้ มิติการเรียนรู้ดิจิทัลยังมีความสำคัญลำดับรองลงมา เพราะ

ผู้บริหารที่มีการพัฒนาตนเองด้านเทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ จะสามารถนำนวัตกรรมใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม สร้างแรงจูงใจให้บุคลากรพัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัลของตนเอง และมีความพร้อมในการนำเครื่องมือเทคโนโลยีสมัยใหม่มาเสริมสร้างประสิทธิภาพระบบดูแลผู้เรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภร เกษม ประมูล (Proongphon, 2017) ที่ศึกษาเรื่องความเชื่อมโยงระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารกับการดำเนินงานระบบดูแลนักเรียนในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ซึ่งพบความสัมพันธ์ในทิศทางบวกระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 เช่นเดียวกัน สอดรับกับงานของ พิชามณู ม่วงแก้ว (Muangkaew, 2016) ที่ศึกษาในบริบทจังหวัดจันทบุรี พบว่าความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำอยู่ในระดับสูงสุด โดยองค์ประกอบตามลำดับคือ หลักการทำงาน เป้าหมาย และวิสัยทัศน์ ขณะที่การดำเนินงานระบบดูแลนักเรียนมีความสัมพันธ์ในระดับสูงสุดเช่นกัน โดยเฉพาะ 3 ด้านแรกคือ การส่งต่อ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และการคัดกรอง พร้อมทั้งสอดคล้องกับการศึกษาของ เกรียงไกร สมรูป (2565: 70-80) ในบริบทโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดกระบี่ ที่พบว่าทั้งภาวะผู้นำดิจิทัลและการดำเนินงานระบบดูแลนักเรียนอยู่ในระดับสูง และมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เช่นกัน

7. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยที่พบว่าด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดทำหลักสูตรพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาที่มุ่งเน้นการสร้างวิสัยทัศน์ดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการวางแผนกลยุทธ์ดิจิทัลของสถานศึกษา การศึกษาดูงานสถานศึกษาต้นแบบที่ประสบความสำเร็จในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และการกำหนดให้ผู้บริหารแต่ละโรงเรียนจัดทำแผนพัฒนาดิจิทัลของสถานศึกษา

(Digital Development Plan) ที่เชื่อมโยงกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างชัดเจนและวัดผลได้

2. จากผลการวิจัยที่พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำจุดแข็งด้านการคัดกรองนักเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุดมาต่อยอด โดยนำระบบฐานข้อมูลดิจิทัลมาใช้จัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลการคัดกรองนักเรียนในรูปแบบที่ครูที่ปรึกษาสามารถเข้าถึงได้ทันที เพื่อให้การส่งเสริม ป้องกัน และส่งต่อนักเรียนทำได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษาใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Line Official, Google Forms หรือระบบ School MIS ในการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองและรายงานผลการดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

3. จากผลการวิจัยที่พบว่า การสื่อสารดิจิทัลมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครอง เช่น การใช้แบบสังเกตพฤติกรรมออนไลน์ การบันทึกการเยี่ยมบ้านในรูปแบบดิจิทัล และการรายงานผลการดูแลช่วยเหลือผ่านระบบสารสนเทศของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารสามารถติดตามและสนับสนุนการดำเนินงานได้อย่างทันทั่วถึง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเฉพาะด้าน เช่น การใช้ระบบ AI หรือ Big Data ในการวิเคราะห์และพยากรณ์พฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน เพื่อให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการเชิงป้องกันได้ก่อนที่ปัญหาจะเกิดขึ้น

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างสถานศึกษาขนาดต่างกัน หรือในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอื่น เพื่อให้ทราบว่ามีบริบทของ

โรงเรียนมีผลต่อระดับภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลและการดูแลนักเรียนอย่างไร และนำผลไปสู่การพัฒนานโยบายที่สอดคล้องกับแต่ละพื้นที่

3. ควรพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาที่ออกแบบตามผลการวิจัยนี้โดยตรง กล่าวคือ เน้นการพัฒนาด้านวิสัยทัศน์ดิจิทัลเป็นลำดับแรก เนื่องจากเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และเป็นรากฐานที่จะส่งเสริมให้การเรียนรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลในสถานศึกษามีพลังมากยิ่งขึ้น จากนั้นควรมีการทดสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรดังกล่าวด้วยการวิจัยเชิงทดลองในกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาจริง

References

- Aktas, N., & Karaca, F. (2022). The relationship between Turkish high school administrators' technology leadership self-efficacies and their attitudes and competencies toward technology use in education. *Participatory Educational Research*, 9(5), 430–448.
- Chaemchoy, S. (2018). *School administration in the digital age*. Chulalongkorn University Press. (in Thai)
- Choeyklin, P. (2023). Leadership of school administrators in the digital era (Doctoral dissertation). *Silpakorn University*. 7(1), 100-115. (In Thai)
- Kanchanathanachai, C. (2020). Indicators of digital leadership of school administrators under the Office of the Basic Education Commission. *Graduate Studies Journal, Mahamakut Buddhist University*, 18(2), 103–111.

- Kane, G. C. (2018). *Common traits of the best digital leaders*.
<https://sloanreview.mit.edu/article/commontraits-of-the-best-digital-leaders>
- Khamhaengphon, N. (2024). Development of digital leadership indicators for school administrators under the Secondary Educational Service Area Offices in the Northeastern region. *Journal of Arts Management, Loei Rajabhat University*, 8(2), 373–394.
- Khositphimanwet, C. (2023). Private educational institutions in the digital era. *Mani Chettharam Journal, Wat Chommani, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Khon Kaen Campus*, 6(5), 578–597.
- Klin-iam, N. (2018). *The implementation status of student care and support system at Wat Pa Ngio School under Pathum Thani Provincial Administrative Organization* [Master's thesis, Rangsit University]. (in Thai)
- Kosse, S. (2007). Integrity of SAT interventions: Relationship of components to student outcomes. *Dissertation Abstracts International*, 67(7). <https://www.proquest.com/openview/f0bbf7a26a1c6d3556a32d8ea4522137/1>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.

- Laokhetkit, N. (2017). *Guidelines for developing the student support system at Ban Bueng Lum School, Khlong Lan District, Kamphaeng Phet Province* [Master's thesis, Kamphaeng Phet Rajabhat University]. (in Thai)
- Luebakalooting, M., & Chulasap, N. (2022). *Digital leadership of school administrators under the Secondary Educational Service Area Office, Trang-Krabi* [Master's thesis, Hatyai University]. (In Thai)
- Muangkaew, P. (2016). *A study of the relationship between school administrators' leadership and the implementation of student care and support system in schools, Chanthaburi Educational Service Area Office* [Master's thesis, Rambhai Barni Rajabhat University]. <https://etheses.rbru.ac.th/pdf-uploads/allfile-230-file01-2017-06-29-10-33-36.pdf> (in Thai)
- Mueangchan, S. (2024). Digital-era leadership of school administrators. In *Proceedings of the National Research Presentation Conference, Suan Sunandha Rajabhat University, 25(2)*, 2228–2237. (in Thai)
- National Economic and Social Development Council. (2022). *Thai social situation report: Quarter 2, 2022*. <https://www.nesdc.go.th/>

- Office of Academic Affairs and Educational Standards. (2009). *Student care and support system: Principles, concepts and implementation directions*. Khurusapha Ladprao. (in Thai)
- Office of the Basic Education Commission. (2016). *Development of student care and support system*. Cooperative League of Thailand School. (in Thai)
- Phornwimon, K. (2021). *Development of guidelines for implementing student care and support system for schools under the Secondary Educational Service Area Office 22* [Master's thesis, Mahasarakham University]. (in Thai)
- Proongphon, S. (2017). *The relationship between school administrators' leadership and the implementation of student care and support system under the Secondary Educational Service Area Office 17* [Master's thesis]. Rambhai Barni Rajabhat University. (in Thai)
- Somroob, K. (2020). The relationship between digital leadership of school administrators and the implementation of student care and support system in schools under the Primary Educational Service Area Office, Krabi. *Journal of Buddhist Social Sciences Review*, 7(2), 70–80. (in Thai)

- Sonwo, A. (2017). *Effectiveness of student support system administration based on the Four Sangahavattu principles in basic education institutions under Secondary Educational Service Area Office 25* [Master's thesis, Mahachulalongkornrajavidyalaya University]. (in Thai)
- Sriprom, S. (2024). Digital leadership of school administrators affecting the innovation organization of schools under the Secondary Educational Service Area Office Loei-Nong Bua Lamphu. *Mani Chettharam Journal, Mahamakut Buddhist University, Srilanchang Campus*, 7(5), 816–831. (in Thai)
- Srisaard, B. (2017). *Introduction to research (10th ed.)*. Suweeriyasarn. (in Thai)
- Stodd, J. (2019). *10 reasons for social leadership*. <https://julianstodd.wordpress.com/2016/07/09/10-reasons-for-social-leadership/>
- Thairat, C. (2018). *The Administration and Management Student Care and Support System Promoting Good Characteristics of Students at Chiangrai Vidhayakhome School, Mueang, Chiang Rai Province* [Master's Thesis, Chiang Rai Rajabhat University]. Chiang Rai Rajabhat University. (in Thai)

- Wannasri, J. (2021). A MODEL FOR DEVELOPING SCHOOL ADMINISTRATORS' LEADERSHIP IN DIGITAL ERA. *Journal of Buddhist Anthropology*, 6(10), 458–472. (in Thai)
- Wongpoy, L. (2023). *Digital leadership of school administrators under the Secondary Educational Service Area Office Kalasin* [Master's thesis, Mahamakut Buddhist University]. <https://mbuisc.ac.th/mbuiscethesis/down/2566/6420440432017.pdf>
- Wongkhlongkhuean, M. & Choeybal, P. (2022). Digital leadership of school administrators affecting internal quality assurance of schools under Nong Khai Primary Educational Service Area Office. *Journal of Education, Udon Thani Rajabhat University*, 4(2), 1–17.
- Xu, D., & Julsuwan, S. (2024). The study of components of technology leadership of teachers in public art education management in Nanning, Guangxi. *Asian Journal of Education and Training*, 13(4), 109–120. <https://pdfs.semanticscholar.org/5178/71a6dfcd2db76a7bf61364eea1fd1e71b622.pdf>